

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 23 maja 2013 r.,

sprawy **A. W.**

skazanego z art. 280 § 1 k.k. i in.,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 28 czerwca 2012 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B.

z dnia 19 września 2011 r.,

p o s t a n o w i ł

- 1) oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną,**
- 2) obciążyć skazanego A. W. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 19 września 2011 r. A. W. został uznany winnym popełnienia występku z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i skazany na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 28 sierpnia 2012 r.

Od tego wyroku kasację wniósł obrońca A. W. zarzucając mu rażące naruszenie prawa mogące mieć, zdaniem skarżącego wpływ na treść orzeczenia, przez naruszenie:

- art. 7 k.p.k. i 410 k.p.k. przez zaakceptowanie w toku kontroli odwoławczej naruszeń zasady swobodnej oceny dowodów, w szczególności przy ocenie wiarygodności dowodu z zeznań pokrzywdzonego oraz przy ocenie znaczenia ujawnionych połączeń telefonicznych pomiędzy telefonami, które miały być w dyspozycji oskarżonych A. W. i P. T. oraz tymi telefonami a telefonem którym dysponował pokrzywdzony,
- art. 457 § 3 k.p.k. przez nieustosunkowanie się w sposób spełniający wymagany standard procesowy w uzasadnieniu wyroku Sądu odwoławczego do zarzutów i wniosków zawartych w apelacji A. W. w szczególności do jego zarzutów odnoszących się do bezzasadnego oddalenia składanych wniosków dowodowych.
- art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. przez nieuzasadnione, zdaniem skarżącego oddalenie wniosku dowodowego oskarżonego A. W. złożonego na rozprawie apelacyjnej o przesłuchanie jako świadków [...] – dla wykazania, że pokrzywdzony S. B. w rzeczywistości nie rozpoznał sprawców napadu,
- art. 167 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w następstwie niepodjęcia inicjatywy dowodowej zmierzającej do ustalenia prawdy materialnej o zdarzeniu z dnia 6 lutego 2001 r., mimo że na rozprawie apelacyjnej A. W. ujawnił dane osoby zlecającej napad i pobicie oraz personalia osób wykonujących zlecenie.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie wyroków Sądów obu instancji i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator Okręgowy w B. w odpowiedzi na kasację wniósł o oddalenie jej jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym, co uzasadniało jej rozpoznanie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Zarzuty sformułowane przez skarżącego tylko pozornie dotyczą sposobu procedowania przez Sąd odwoławczy i ewentualnych rażących błędów proceduralnych, jakie tenże Sąd miałby popełnić. Lektura kasacji utwierdza w przekonaniu, że autor kasacji *de facto* kwestionuje ustalenia faktyczne

(niekorzystne dla swojego mandanta), przez co kieruje wszelkie swoje zarzuty, co do zasady w kierunku orzeczenia pierwszoinstancyjnego. Prowadzi to do jednoznacznego wniosku, że zarzuty kasacyjne stanowią zawołowaną próbę uczynienia z postępowania kasacyjnego trzeciej merytorycznej instancji kontroli orzeczenia. Nie jest rolą Sądu Najwyższego czynienie własnych ustaleń faktycznych w przekazywanych mu do rozpoznania sprawach, do czego dąży skarżący w taki, a nie inny sposób formułując kasację. Pamiętać należy, a zwłaszcza na uwadze powinien mieć to profesjonalny pełnomocnik będący adwokatem, że celem postępowania kasacyjnego nie jest ani powielająca kontrolę apelacyjną ocena rozumowania sądu *meriti*, ani kontrola przeprowadzonych w sprawie ustaleń faktycznych (tak m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2012 r. V K.K. 125/12, *LEX nr 1277781*).

Gdy chodzi o podnoszone kwestie zaistniałych w sprawie sprzeczności pomiędzy wyjaśnieniami i zeznaniami poszczególnych osób, uznać należy, że Sąd I instancji niezwykle obszernie i precyzyjnie opisał, w jaki sposób doszedł do finalnych konkluzji w zakresie przyznania wiarygodności poszczególnym dowodom, a innym tego przymiotu odmówił. Rozważania te zostały, jako trafne zaakceptowane przez Sąd odwoławczy w sposób jednoznacznie wskazujący na rację, jakimi kierował się ten Sąd (s. 12-15 uzasadnienia wyroku Sądu II instancji).

W zakresie oddalenia wniosków dowodowych, także znaleźć można wyczerpujące odniesienie się do całokształtu oceny wniosków składanych w toku procesu przez oskarżonego (s. 24, 25 i 29 uzasadnienia wyroku Sądu II instancji). Sąd ten zgodził się w sposób nie budzący wątpliwości z oceną Sądu *meriti*, co do nieprzydatności poszczególnych środków dowodowych w sprawie.

Gdy zaś chodzi o oddalenie złożonego na rozprawie apelacyjnej wniosku o przesłuchanie szeregu świadków, Sąd odwoławczy na skutek oceny całokształtu materiału zebranego w sprawie uznał, że oskarżony przez cały okres procesu modyfikuje swoją linię obrony, adaptując ją do zmieniających się realiów sprawy, przez co kolejne wnioski, mające (na tak późnym etapie postępowania) skierować postępowanie na nowe tory jedynie zmierzają do przedłużenia postępowania. Swoje stanowisko w tym przedmiocie racjonalnie uzasadnił (s. 24 uzasadnienia oraz protokół rozprawy apelacyjnej).

Natomiast standard kontroli odwoławczej wyznaczony dyspozycją art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k. wymaga by sąd *ad quem* rozważył wszelkie zarzuty zawarte w zwyczajnym środku odwoławczym. Ponadto sąd zobowiązany jest do tego, by analiza tychże zarzutów była rzetelna, a tok argumentacji prezentowany w uzasadnieniu spójny i logiczny (por. m.in. wyrok SN z dnia 18 października 2007 r., sygn. II KK 212/07, R-OSN KW z 2007 r., poz. 2251, wyrok SN z dnia 28 maja 2008 r., II KK 332/07, LEX nr 435359).

W niniejszej sprawie, zdaniem Sądu Najwyższego sąd *ad quem* dopełnił tego standardu, dogłębnie i kompleksowo omawiając zarzuty apelacyjne zarówno w warstwie faktycznej, jak i prawnej.

Z uwagi na powyższe, należało orzec jak w sentencji.